

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 89/2015-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. marca 2015 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, konajúcou prostredníctvom konateľa a advokáta doc. JUDr. Branislava Fridricha, PhD., vedené pod spisovými značkami: Rvp 7624/2014, Rvp 7625/2014, Rvp 7626/2014, Rvp 7627/2014, Rvp 7628/2014, Rvp 7640/2014, Rvp 7641/2014, Rvp 7642/2014, Rvp 7643/2014, Rvp 7654/2014, Rvp 7655/2014, Rvp 7656/2014, Rvp 7657/2014, Rvp 7658/2014, Rvp 7665/2014, Rvp 7666/2014, Rvp 7667/2014, Rvp 7668/2014, Rvp 7669/2014, Rvp 7670/2014, Rvp 7671/2014, Rvp 7672/2014, Rvp 7673/2014, Rvp 7674/2014, Rvp 7711/2014, Rvp 7712/2014, Rvp 7713/2014, Rvp 7714/2014, Rvp 7715/2014, Rvp 7716/2014, Rvp 7717/2014, Rvp 7718/2014, Rvp 7719/2014, Rvp 7720/2014, Rvp 7721/2014, Rvp 7722/2014, Rvp 7723/2014, Rvp 7726/2014, Rvp 7727/2014, Rvp 7728/2014, Rvp 7729/2014, Rvp 7730/2014, Rvp 7731/2014, Rvp 7732/2014, Rvp 7733/2014, Rvp 7734/2014, Rvp 7735/2014, Rvp 7736/2014, Rvp 7737/2014, Rvp 7738/2014, Rvp 7739/2014, Rvp 7740/2014, Rvp 7741/2014, Rvp 7742/2014, Rvp 7743/2014, Rvp 7744/2014, Rvp 7745/2014, Rvp 7746/2014, Rvp 7747/2014, Rvp 7748/2014, Rvp 7749/2014, Rvp 7750/2014, Rvp 7751/2014, Rvp 7752/2014, Rvp 7753/2014, Rvp 7754/2014, Rvp 7775/2014, Rvp 7776/2014,

Rvp 7777/2014, Rvp 7778/2014, Rvp 7779/2014, Rvp 7805/2014/, Rvp 7806/2014, Rvp 7807/2014, Rvp 7808/2014, Rvp 7809/2014, Rvp 7810/2014, Rvp 7811/2014, Rvp 7812/2014, Rvp 7813/2014 vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16 NcC 122/2012 z 10. októbra 2012, sp. zn. 13 NcC 122/2012 z 8. októbra 2012 a sp. zn. 15 NcC 139/2012 z 8. októbra 2012 a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., vedené pod spisovými značkami: Rvp 7624/2014, Rvp 7625/2014, Rvp 7626/2014, Rvp 7627/2014, Rvp 7628/2014, Rvp 7640/2014, Rvp 7641/2014, Rvp 7642/2014, Rvp 7643/2014, Rvp 7654/2014, Rvp 7655/2014, Rvp 7656/2014, Rvp 7657/2014, Rvp 7658/2014, Rvp 7665/2014, Rvp 7666/2014, Rvp 7667/2014, Rvp 7668/2014, Rvp 7669/2014, Rvp 7670/2014, Rvp 7671/2014, Rvp 7672/2014, Rvp 7673/2014, Rvp 7674/2014, Rvp 7711/2014, Rvp 7712/2014, Rvp 7713/2014, Rvp 7714/2014, Rvp 7715/2014, Rvp 7716/2014, Rvp 7717/2014, Rvp 7718/2014, Rvp 7719/2014, Rvp 7720/2014, Rvp 7721/2014, Rvp 7722/2014, Rvp 7723/2014, Rvp 7726/2014, Rvp 7727/2014, Rvp 7728/2014, Rvp 7729/2014, Rvp 7730/2014, Rvp 7731/2014, Rvp 7732/2014, Rvp 7733/2014, Rvp 7734/2014, Rvp 7735/2014, Rvp 7736/2014, Rvp 7737/2014, Rvp 7738/2014, Rvp 7739/2014, Rvp 7740/2014, Rvp 7741/2014, Rvp 7742/2014, Rvp 7743/2014, Rvp 7744/2014, Rvp 7745/2014, Rvp 7746/2014, Rvp 7747/2014, Rvp 7748/2014, Rvp 7749/2014, Rvp 7750/2014, Rvp 7751/2014, Rvp 7752/2014, Rvp 7753/2014, Rvp 7754/2014, Rvp 7775/2014, Rvp 7776/2014, Rvp 7777/2014, Rvp 7778/2014, Rvp 7779/2014, Rvp 7805/2014/, Rvp 7806/2014, Rvp 7807/2014, Rvp 7808/2014, Rvp 7809/2014, Rvp 7810/2014, Rvp 7811/2014, Rvp 7812/2014, Rvp 7813/2014 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. III. ÚS 89/2015.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 30. júna doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava (ďalej len „sťažovateľka“), ktorými namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uzneseniami Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 16 NcC 122/2012 z 10. októbra 2012, sp. zn. 13 NcC 122/2012 a sp. zn. 15 NcC 139/2012 z 8. októbra 2012 (ďalej len „napadnuté uznesenia“).

Napadnutými uzneseniami krajský súd spojil na spoločné konanie vedené:

- pod sp. zn. 16 NcC 122/2012 konania o námietkach zaujatosti vedených na tomto súde pod spisovými značkami: 16 NcC 122/2012, 16 NcC 127/2012, 16 NcC 130/2012, 16 NcC 134/2012, 16 NcC 136/2012, 16 NcC 150/2012, 16 NcC 161/2012, 16 NcC 162/2012, 16 NcC 163/2012, 16 NcC 166/2012, 16 NcC 189/2012, 16 NcC 192/2012, 16 NcC 204/2012, 16 NcC 214/2012, 16 NcC 218/2012, 16 NcC 219/2012, 16 NcC 224/2012, 16 NcC 225/2012, 16 NcC 219/2012, pričom ďalšími výrokmi tohto uznesenia krajský súd rozhodol o otázke zaujatosti sudcov okresného súdu v týchto veciach,

- pod sp. zn. 13 NcC 122/2012 konania o námietkach zaujatosti vedených na tomto súde pod spisovými značkami: 13 NcC 122/2012, 13 NcC 129/2012, 13 NcC 130/2012, 13 NcC 133/2012, 13 NcC 134/2012, 13 NcC 135/2012, 13 NcC 136/2012, 13 NcC 137/2012, 13 NcC 140/2012, 13 NcC 142/2012, 13 NcC 143/2012, 13 NcC 147/2012,

13 NcC 152/2012, 13 NcC 159/2012, 13 NcC 162/2012, 13 NcC 164/2012,
13 NcC 167/2012, 13 NcC 168/2012, 13 NcC 169/2012, 13 NcC 174/2012,
13 NcC 177/2012, 13 NcC 178/2012, 13 NcC 180/2012, 13 NcC 183/2012,
13 NcC 186/2012, 13 NcC 187/2012, 13 NcC 189/2012, 13 NcC 190/2012,
13 NcC 197/2012, 13 NcC 200/2012, 13 NcC 202/2012, 13 NcC 207/2012,
13 NcC 209/2012, 13 NcC 215/2012, pričom ďalšími výrokmi tohto uznesenia krajský súd rozhodol o otázke zaujatosti sudcov okresného súdu v týchto veciach,

- pod sp. zn. 15 NcC 139/2012 konania o námietkach zaujatosti vedených na tomto súde pod spisovými značkami: 15 NcC 139/2012, 15 NcC 140/2012, 15 NcC 141/2012, 15 NcC 142/2012, 15 NcC 143/2012, 15 NcC 144/2012, 15 NcC 145/2012, 15 NcC 146/2012, 15 NcC 147/2012, 15 NcC 148/2012, 15 NcC 149/2012, 15 NcC 150/2012, 15 NcC 151/2012, 15 NcC 152/2012, 15 NcC 153/2012, 15 NcC 154/2012, 15 NcC 155/2012, 15 NcC 156/2012, 15 NcC 157/2012, 15 NcC 158/2012, 15 NcC 159/2012, 15 NcC 160/2012, 15 NcC 161/2012, 15 NcC 162/2012, 15 NcC 163/2012, 15 NcC 164/2012, 15 NcC 165/2012, pričom ďalšími výrokmi tohto uznesenia krajský súd rozhodol o otázke zaujatosti sudcov okresného súdu v týchto veciach.

V petite podaných sťažností sťažovateľka žiada, aby ústavný súd vydal nález, v ktorom vysloví porušenie jej v záhlaví tohto rozhodnutia označených práv postupom a napadnutými uzneseniami krajského súdu, ktoré ďalej zruší a predmetné veci vráti na ďalšie konanie a prizná jej primerané finančné zadosťučinenie a úhradu trov konania. Sťažovateľka zároveň požiadala o odklad vykonateľnosti napadnutých uznesení podľa § 52 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

K spoločnému prerokovaniu vecí

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevyučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“). V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa už začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností uvedených vo výrokovej časti tohto uznesenia, z ktorého je nepochybná právna a skutková súvislosť týchto sťažností, ako aj na totožnosť

v osobe sťažovateľky a krajského súdu, proti ktorému tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd uplatniac citované právne normy tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

K namietanému porušeniu označených základných práv a slobôd napadnutými uzneseniami krajského súdu

Ústavný súd po preskúmaní predmetu sťažností týkajúcich sa napadnutých uznesenia krajského súdu a v kontexte svojich zistení dospel k záveru, že použitá argumentácia sťažovateľky v podaných sťažnostiach je totožná s jej právnou argumentáciou, ktorú použila v stovkách predošlých sťažností, ktorými sa ústavný súd už zaoberal v uplynulom období a v ktorých atakovala právne závery všeobecných súdov rozhodujúcich o námietkach zaujatosti vznesených sťažovateľkou v prvostupňových konaniach vedených pred okresnými súdmi, v ktorých si uplatnila svoje žalobné nároky podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Vzhľadom na totožnosť tak v osobe sťažovateľky, ako aj v použitej právnej argumentácii a skutkových okolnostiach, ktoré boli podstatné pre ustálenie záverov všeobecných súdov aj vo veľkom množstve prípadov predošlých (a tiež posudzovaných ústavným súdom, pozn.), ústavný súd dospel k záveru, že sťažovateľke sú nepochybne známe dôvody odmietnutia sťažností v obdobných prípadoch, ako aj vyslovený právny názor ústavného súdu na danú právnu problematiku. A keďže v rozsahu použitej zásadnej argumentácie sťažovateľky k napadnutým uzneseniam krajského súdu sa táto nemení, nie je potrebné uvádzať tie isté dôvody odmietnutia, ako to je aj v prípade týchto sťažností. Vzhľadom na uvedené sa preto ústavný súd plne stotožňuje s dôvodmi svojich predchádzajúcich rozhodnutí (napr. sp. zn. I. ÚS 92/2013 z 13. februára 2013, sp. zn. I. ÚS 293/2013 z 29. mája 2013, sp. zn. II. ÚS 447/2013 z 12. septembra 2013, sp. zn. II. ÚS 460/2013 z 26. septembra 2013, sp. zn. III. ÚS 301/2013 z 2. júla 2013, sp. zn. IV. ÚS 483/2013 z 15. augusta 2013 atď.), ktoré skončili odmietnutím rovnakých, resp. podobných sťažností sťažovateľky z dôvodov tam uvedených. Ústavný súd v posudzovaných prípadoch nemá dôvod meniť svoje už ustálené právne názory, a preto v podrobnostiach odkazuje na už citované svoje skoršie rozhodnutia, v dôsledku čoho

pristúpil k odmietnutiu týchto sťažností pre nedostatok svojej právomoci podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľka v petite jednotlivých sťažností uviedla, že jej základné práva podľa ústavy a právo podľa dohovoru boli porušené jednak napadnutými uzneseniami krajského súdu, ako aj uzneseniami, ktoré krajský súd nevydal, respektíve takéto uznesenia neexistujú.

Sťažovateľka, zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom, označila konania o jednotlivých námietkach za rozhodnutia, pričom ku každému takto označenému „rozhodnutiu“ priradila dátum príslušného napadnutého (spájajúceho) uznesenia krajského súdu.

Ústavný súd konštatuje, že v danom prípade evidentne nejde o pisársku chybu alebo zjavný omyl, ale zjavne o snahu sťažovateľky vyprodukovať väčší počet sťažností, pretože ak by sťažovateľka mala v každej ňou označenej veci uviesť príslušné rozhodnutie krajského súdu, ktorým krajský súd spojil sťažovateľkou uvádzané konania o námietkach do napadnutého (spájajúceho) uznesenia krajského súdu, zistila by, že väčšina jej sťažností by de facto smerovala len proti napadnutým (spájajúcim) uzneseniam, čím by sa výrazne zredukoval počet jej sťažností. Sťažovateľka, zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom, však zvolila taký postup, že sťažnosťami napádala aj neexistujúce uznesenia krajského súdu, pričom ako prílohu k svojim sťažnostiam pripojila vždy len existujúce napadnuté (spájajúce) rozhodnutia krajského súdu.

Keďže ústavný súd je podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde viazaný návrhom na začatie konania a podľa svojej citovanej judikatúry môže sťažnosť predbežne prerokovať, resp. následne o nej rozhodnúť len z toho hľadiska, ktorého sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, pričom je evidentné, že sťažovateľka v petite svojich sťažností označila aj neexistujúce rozhodnutia krajského súdu, petit týchto sťažností je nevykonateľný a tieto sťažnosti ako celok trpia nedostatkom predpísaných náležitostí. Z uvedeného dôvodu ústavný súd sťažnosti sťažovateľky v tej časti, v ktorej smerovali proti neexistujúcim

rozhodnutiam krajského súdu, odmietol z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí.

Ústavný súd rozhodol tak preto, že sťažovateľka napadla sťažnosťami aj napadnuté (spájajúce) uznesenia krajského súdu z dôvodu ich tvrdenej neústavnosti, v rámci ktorých boli preskúvané aj tie veci sťažovateľky, ktoré označila ako uznesenia krajského súdu, ku ktorým priradila neexistujúce spisové značky. Takéto rozhodnutie spĺňa podmienky riadneho preskúmania týchto vecí sťažovateľky (obdobne napr. sp. zn. III. ÚS 8/2014, sp. zn. III. ÚS 37/2014, sp. zn. III. ÚS 38/2014, sp. zn. III. ÚS 63/2014).

V závere ústavný súd opakovane poznamenáva, že právny zástupca sťažovateľky aj takýmto spôsobom zahlcuje ústavný súd podaniami, o ktorých je/musí si byť už dopredu vedomý, že nebudú v konaní pred ústavným súdom vzhľadom na rovnaký spôsob ich vybavenia v predošlom období úspešné, a ktorých spracovanie z hľadiska časového a kapacitného bráni ústavnému súdu venovať sa tým veciam, ktoré si zasluhujú pozornosť, dokonca i jeho zásah. Takýto postup advokátskej kancelárie ústavný súd vníma len ako snahu o získanie materiálnych prostriedkov (odmeny) bez ohľadu na to, či taký postup zákon umožňuje, a je to porušením buď zákonných alebo etických povinností advokáta.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. marca 2015